

La Pastoral Obrera proposa un decàleg per la dignitat i la igualtat de gènere

Dv, 7/03/2014 per Catalunya Religió

(CR) El Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya ha fet públic un [decàleg de bones pràctiques](#) en motiu de la Jornada de la Dona Treballadora, que se celebra aquest dissabte 8 de març. Amb la intenció de reforçar les seves reivindicacions, han editat també un vídeo en què cinc testimonis reflexionen sobre la Llei de dependència, el significat d'una Església inclusiva, la reforma de la Llei de l'avortament, la conciliació familiar i la igualtat d'oportunitats en el món laboral.

A continuació podeu llegir el comunicat que signen els Moviments Obrers Cristians de Catalunya i Balers (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), capellans obrers, religiosos i religioses en barris i les Delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis catalanes:

Els col·lectius i delegacions que signem aquest manifest, que treballem per portar el missatge de Jesucrist al món obrer, creiem que encara cal unir esforços, des de la solidaritat, per aconseguir justícia en la dignitat i la igualtat de drets entre dones i homes. Per això proposem aquest decàleg de bones pràctiques per transformar la situació actual.

1. Retrocés en els drets de ciutadania

El retrocés que vivim en els drets socials i de ciutadania dificulten encara més la realització de les dones: obstacles a les joves per accedir a estudis i a feina digna; retorn a unes idees retrògrades pel que fa a les relacions humanes; situació de les dones grans que han d'assumir tasques de cura de néts i persones vulnerables (malalts, discapacitats ...), sense reconeixement polític ni econòmic. Davant d'això, fem una crida al que és de justícia: que es restitueixin els serveis i els recursos que s'havien aconseguit (beques, llei de dependència, ajuts socials...).

2. La desigualtat en el repartiment del treball i la riquesa

Totes som testimonis de com el desigual repartiment del treball i la riquesa entre els diferents grups socials és cada dia més escandalós, i es fa encara més palesa la desigualtat d'oportunitats per alguns col·lectius de dones: immigrants, en les tasques de la llar, en l'economia submergida, en la cura. Davant d'això cridem a la presa de consciència i a la denúncia de les situacions d'injustícia, a la solidaritat i a l'acompanyament.

3. Sistema capitalista, sistema que omet molts dels treballs que realitzen les dones

El retrocés en els drets socials i de ciutadania afecta d'una manera especial a les dones: retallades i precarietat en les tasques de cura, gent gran, persones amb disfuncions, malalts mentals i crònics, criatures sense llars d'infants, tot, d'una manera o altra, recau majoritàriament sobre les dones... Davant d'això, no defugim de la nostra responsabilitat. Rescatem la solidaritat, lluitem organitzadament perquè cal canviar-ho tot!!!

4. El poder té rostre masculí

La incompatibilitat de combinar la carrera professional i la cura dels infants, a causa d'una cultura empresarial obsoleta basada en el presencialisme, en la dedicació i en la disponibilitat absoluta, més que no pas en els resultats i en el compliment dels objectius, obliga a moltes dones a abandonar la feina o certs càrrecs malgrat estar qualificades. Davant d'això, impulsem la coresponsabilitat entre homes i dones avançant en la igualtat d'oportunitats, participació i presa de decisions i eradicuem els estereotips dominants en quant a rol de gènere.

5. La pobresa té rostre femení

Les pensions cada cop baixen més i la situació de les dones que no han pogut optar a feines dignes ni reconegudes legalment queda desprotegida. Davant d'això, no abandonem mai la nostra ànima obrera i recordem que, afortunadament, cada cop hi ha més dones que coneixen i lluiten pels seus drets laborals.

6. La conciliació laboral: assignatura pendent

Actualment, les condicions de treball no s'ajusten a les necessitats de dones i d'homes i a la seva decisió lliure de construir la seva vida personal i familiar. No és possible una política de conciliació vida familiar-personal i vida laboral sense un nou model d'organització social, i per tant, un canvi en els papers socialment assignats a la dona i a l'home. Davant d'això, fem una crida a una conciliació de la vida laboral, personal i familiar, tasca que correspon a les institucions polítiques, a l'empresariat i, per la nostra banda, al moviment obrer i feminista.

7. L'avortament i el dret a la vida

L'avantprojecte de llei de l'avortament constata de nou que, en el model de societat del govern espanyol els diners marquen la diferència. Davant d'això, recordem que el centre ha de ser la persona; fem una crida a la dignitat de la dona davant la situació d'haver de decidir un possible avortament, el respecte de l'infant perquè tingui els seus drets humans garantits de cara a una possible vida, i que trobi en nosaltres, en la societat i en l'Església acollida i acompanyament des de

l'amor a l'estil de Jesús.

8. Una societat que adjudica rols diferenciats a nenes i nens

Encara estem massa acostumades a veure les nenes i els nens en el rol que s'atribueix a cada gènere. Davant d'això, fem una crida a un apoderament real de nenes i nens en la construcció d'una societat inclusiva i fraternal.

9. Entrebancs del sistema a l'organització i la dignitat de les dones joves de les classes treballadores

Les joves comencen una nova experiència, el món laboral, un món que al principi crea incertesa i inseguretat. Davant d'això, fem una crida al retorn de la dignitat, la confiança i el reconeixement a les joves per tal que aquests valors siguin en el seu dia a dia i a tota la societat. I puguem viure bé ser dones protagonistes de les nostres vides, companyes, amigues des de la fe, el compromís i l'acció.

10. Feminització en el si de l'Església. I la paritat?

Avui dia, en el si de l'Església no existeix la paritat: la dona no gaudeix de les mateixes oportunitats que l'home. D'aquesta manera, no es reconeix la seva aportació i el treball esforçat i joiós per la construcció d'un món de Justícia, Amor i Pau. Davant d'això, reclamem, com a cristianes i cristians, a tots els qui formem l'Església, que sigui per fi reconegut el paper de la dona en un pla d'igualtat amb el de l'home. I que, d'aquesta manera, l'Església sigui un model per al conjunt de la societat, tot posant fi a la discriminació injusta de les dones per mostrar que som filles de Déu, que és Mare-Pare.